

وانه‌ی ٦١: راگه یاندنه که

لوقا ١ و مه تا ١

له ماوه‌ی شه‌ست وانه‌ی پابردوو، دیراسه‌تی نووسراوه پیرۆزه‌کانی په‌یمانی یه‌که‌م ده‌که‌ین، که‌وا ته‌وراتی موسا و زه‌بووره‌کانی داوود و نووسینه‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌کانی تر. له وانه‌ی پابردوو ده‌ستمان کرد به دیراسه‌تی نووسراوه پیرۆزه‌کانی په‌یمانی نوی، که‌وا ئینجیله، ئینجیل ووشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه به مانای (مزگینیی خوش) دیت. به راستی، په‌یامی ئینجیل مزگینیی خوشه بو هه‌موو ئه‌وانه‌ی باوه‌ری پی دین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیمان ده‌لایت که‌خودا پرزگاری ده‌ریکی گه‌وره‌ی نارد ه‌وه‌ی، هه‌روه‌ک به‌لینیی به پیغه‌مبه‌رانی زور له‌وه پیش دابوو.

پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست بکه‌ین به دیراسه‌تمان له ئینجیل، باشتره با به یادمان بیه‌وه بوچی خودا پلانی دانا پرزگاری ده‌ریک بو نه‌وه‌کانی ئاده‌م بنییری. دیته‌وه بیرت چی پووی دا له‌و پۆزه‌ی ئاده‌م و حه‌وا به قسه‌ی خودایان نه‌کرد؟ له ته‌ورات بینیمان چۆن به گوی نه‌کردنه‌که‌ی ئاده‌م هه‌موو په‌گه‌زی مرۆفی له شانیشینی خودا دوور کرده‌وه و بو ناو شانیشینی شه‌یتانی برد. گونا‌هه‌که‌ی ئاده‌م هوی ئه‌وه‌یه که هه‌ریه‌ک له ئیمه له خراپه‌کاری له‌دایک بووین. چی بچینی ئه‌وه ده‌دوریه‌وه، به هه‌مان شیوه ئاده‌م و نه‌وه‌کانی ته‌نها مندالی گونا‌هه‌باریان به ده‌ست ده‌که‌وی گونا‌هه‌بار گونا‌هه‌بار به‌ره‌م دینی. گونا‌هه‌کانمان ئیدانه‌مان ده‌کات تا ئه‌و پاده‌یه‌ی هیچ پینگه‌که‌مان نیه خۆمان راست بکه‌ینه‌وه به‌رامبه‌ر ئه‌و خودایه‌ی که ده‌بیته‌ت حوکمان بکات!

به‌لام، ستایش بو خودا که نووسراوه پیرۆزه‌کانی پیغه‌مبه‌ران له‌لای چیرۆکی سنووربه‌زاندی ئاده‌م ته‌واو نابی! وه‌ک تانیستا بینیمان، له‌و پۆزه‌ی ئاده‌م و حه‌وا گونا‌هه‌یان کرد، خودا ده‌ستی کرد به راگه‌یاندنی پلانه سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌که‌ی به ناردنی پرزگاری ده‌ریک بو جیهان که‌وا نه‌وه‌کانی ئاده‌م پرزگار ده‌کات له ده‌سه‌لاتی شه‌یتان و گونا‌ه. له‌و پۆزه تاریکه‌ی گونا‌ه هاته ناو جیهان، خودا رایگه‌یاند که ئه‌م پرزگاری ده‌ره به تاق و ته‌نیا له (ئافره‌تیک) له‌دایک ده‌بیته‌ت. (په‌یدابوون ٣: ١٥ و گه‌لاتیا ٤: ٤) مه‌سیح، که‌وا ده‌بوايه خوییی خوی بریژی وه‌ک قوربانیه‌کی ته‌واو بو گونا‌هه‌باران، نه‌ده‌کرا له‌نه‌وه‌ی باوکیکی زه‌مینی بیته‌ت که له‌که‌ی گونا‌ه‌ی پیوه‌بی. ده‌بوايه کامل و پیرۆز بیته‌ت وه‌ک چون خودا کامل و پیرۆزه. له‌به‌ر ئه‌وه بو پیغه‌مبه‌ر ئیشایا (که‌وا حه‌فت سه‌د سال پیش هاتنی مه‌سیح ژیا) نووسی: پاکیزه‌یه‌ک سکی ده‌بیته‌ت و کورپکی ده‌بیته‌ت، ناوی ده‌نین ئیمانویل، واته‌: خودا له‌گه‌لمانه. (ئیشایا ٧: ١٤ و مه‌تا ١: ٢٣)

با ئیستا بگه‌رینه‌وه بو ئینجیل تا‌کو بتوانین ببینین چۆن خودا به‌لینه‌که‌ی هینایه دی سه‌باره‌ت به‌م پرزگاری ده‌ره ته‌واو و پیرۆزه که‌وا ده‌بوايه له پاکیزه‌یه‌ک له‌دایک بیته‌ت — ئافره‌تیکي گه‌نجی که‌وا هه‌رگیز له‌گه‌ل پیاوان نه‌نووستبیته‌ت. له وانه‌ی پابردوو ماندا، بینیمان چۆن جبرائیلی فریشته‌ی خودا به‌دیار که‌وت بو جوله‌که‌یه‌ک به ناوی (زه‌که‌ریا). جبرائیل له زه‌که‌ریای و ته‌که‌وا خوی و خیزانه‌که‌ی کورپکیان ده‌بیته‌ت به ناوی یوحه‌ننا، که‌وا ده‌بوايه ریگا خوش کات له‌پیش هاتنی پرزگاری ده‌ره‌که‌. با به‌رده‌وام بین له ئینجیلی لوقا، به‌شی یه‌که‌م، بو ئه‌وه‌ی ببینین چۆن خودا فریشته‌ی خوی نارد بو پاکیزه‌یه‌ک به ناوی مه‌ریم.

نووسراوی پیرۆز ده‌فرموی: (لوقا ١) (کاتی ئه‌لیساباتی، دایکی یه‌حیا) له شه‌شه‌م مانگی بوو، جبرائیلی فریشته له‌لایه‌ن خوداوه بو شارپک نێردرا له جه‌لیل، ناوی ناسیره بوو،^{٢٧} بو لای پاکیزه‌یه‌کی ماره‌پراو له پیاویک ناوی یوسف بوو له بنه‌ماله‌ی داود، ناوی پاکیزه‌که‌ش مه‌ریم بوو.^{٢٨} جبرائیل هاته لای مه‌ریم و وتی: (سالو، ئه‌ی ئه‌وه‌ی په‌زامه‌ندیت

هه یه! خوداوه نندت له گه له. ^{۳۹} به لّام ئەو به په یامه که زۆر شیوا و بیری کردهوه، ده بیّت ئەمه چ جوړه سلاویک بیّت. ^{۳۰} فریشته که پی ووت: (مه ترسه مریه، چونکه له لای خودا رهامه نندیت به ده ست هیئا. ^{۳۱} ئەوه تا سکت ده بیّت و کورپکت ده بیّت ناوی لی ده بیّت عیسا. ^{۳۲} پایه بهرز ده بیّت و به کورپی خودای هه ره بهرز ناوده بردریت، خودای پهروه ردگاریش ته ختی داودی باوکی پی ده داته وه. ^{۳۳} تاهه تاهه کوکمراپی مالی یاقوب ده کات، شانشینه که شی کو تایی نایه ت. ^{۳۴} به لّام مریه به فریشته که ی وت: (ئمه چۆن ده بیّت، که پیام نه ناسیوه؟) ^{۳۵} فریشته که وه لّامی دایه وه: (رۆحی پیروژ دیتته سهرت و هیژی خودای هه ره بهرز سایه ی سهرت ده بیّت. بۆیه ئەو پیروژە ی لیّت ده بیّت به کورپی خودا ناوده بردریت. ^{۳۶} ئەوه تا ئەلیساباتی خزمیشت بهو پیری ی سکی به کورپک هه یه. ئەوه ی به نه زۆک ناوده برا له شه شه م مانگیه تی. ^{۳۷} چونکه هیچ شتییک له لای خودا مه حال نییه. ^{۳۸} مریه وتی: (ئوه تا من کاره کهری خوداوه ندم. با به گوپره ی قسه کانت بۆم بیّت. فریشته که ش به جی هیشت.

بالیره پاوه ستین و توژیک باسی ئەوه بکه ی چ پیویدا کاتی جبرائیلی فریشته ی خودا بۆ مریه م به ده رکه وت. مریه م ئافره تیکی گنج بوو که وا ریژی له ووشه ی خودا ده گرت. ماره ی برا بوو له پیاویک به ناوی یوسف، به لّام هیشتا له لای نه بوو. هه ردوکیان له نه وه ی پاشا داوود بوون. به بیرمان دیتته وه که پیغه مبه رانی خودا نه که تنها پیشبینی ئەوه یان کرد که مەسیح له پاکیزه یه که له دایک ده بیّت، به لکو هه روه ها له خیلی پاشا داوود ده بیّت.

بۆ ئەوه ی که س به هه له تی نه گات، شتیکی تره یه که ده بیّت بیزانین ده رباره ی مریه م: مریه م نه وه ی ئاده م بوو. وه که هه موومان، به خسه له تیکی گونا هه باروه له دایک بوو بوو. پیویسته ئەمه بلین، چونکه زۆران مریه م ده به نه مه قامی خودا و ده پیه رستن و نوژی بۆ ده که ن. بی گوومان ئەوه بت په رستییه! مریه م شایه نی ناو به رزییه چونکه ئەو ئەو ئافره ته بوو که خودا هه لیبژارد له پینگای ئەوه وه مه سیح بینیتته جیهان. به لّام ئەم نیعمه ته ی خودا به سه ری هیئا وانا کات شایه نی په رستن بیّت، له بهر ئەوه ی نووسراوی پیروژ ده فه رموی: **کرپوش بۆ خودای پهروه ردگار ده به یه ت و تنها ئەو ده په رستییت! (مه تا ۴: ۱۰)**

باشه، له و ئایه ته ی تازه خویندمانه وه، ده بینین چۆن جبرائیل سه ردانی مریه می کرد بۆ ئەوه پیی را بگه ینی که ئەو ئەو پاکیزه یه یه که خودا نیازی هه یه له پینگای رزگاری ده ری جیهان بینیتته جیهانه وه. جبرائیل هه روه ها ناوی منداله که ی به مریه م ووت که سه کی پیی پر ده بیّت. پیی ووت، (ناوی ده نه ی عیسا). ناوی عیسا مانای (پهروه ردگار رزگار ده کات). به لّام، ناویکی تر هه بوو که جبرائیل مه به ستی عیسا مه سیح بوو. پیی ووت (کورپی خودای هه ره بهرز ناوده بردریت). به دلّمان بیّت یان نا، جبرائیل ئاوی ووت. پیشتر خویندمانه وه له زه بهوره کانی داوود که خودا به مسیحی فه رموو کورپی خۆی. ئیستاش گویمان لی بوو فریشته ی خودا جبرائیلیش به مه سیح ده لیّت (کورپی خودا).

ده زانین که زۆر خه لک کاتی گویمان له (کورپی خودا). ده بیّت ده لیّن، (ئوه مه حاله!) به لّام پیش ئەوه ی قیژت له ناوی (کورپی خودا). بیته وه، پیویسته توژیک بگه پیی بۆ ئەوه ی بزانی کورپی خودا مانای چیه! له نووسراوه پیروژه کان، مه سیح زیاتر له سه د و بیست جار پیی و تراوه کورپی خودا. بۆیه، ئیمه ی که باوه رمان به نووسینه کانی پیغه مبه ران هه یه جوړه ت ناکه ین ئەوه په ت بکه ینه وه که خودا به مه سیح ده لیّت کورپی خۆی. ئەوه ی ده مانه وی بزانی بۆچی به مه سیح ده لیّت کورپی خۆی.

یه که م شت، پیویستمان به وه یه بزانی (کورپی خودا) مانای چی نادات. مانای ئەوه نیه که خودا ژنیکی هیئا و مندالی لیی بوو! هه ر که سیک بیری وا بکات ئەوه ناما قولی ده کات به رامبه ر خودا! خودا بالاده ستین که سه و مندالی به و شیوه یه نابیّت. هه رگیز! ده بیّت ئەو شته زۆر پوون بیّت له بیرمان. ئەوه ی ده بیّت له یادت بیّت ئەوه یه که ئەو ناوه مانای ئەوه نیه که خودا ژنیکی هیئا و مندالی لیی بوو! تی گه یشتنی ئەم شته زۆر زه حمه ت نیه، له بهر ئەوه ی لیّره له هه ولیژ ئەگه ر یه کیک زۆر له م شاره ژیا بی پیی ده لیّن (کورپی هه ولیژ) پوونیش هه که هه ولیژ ناتوانی ژن بینی و مندالی لیی بی. هه روه ها ئەگه ر ئەو که سه سه فه ر بکه ت بۆ ده ره وه ی ولات، خه لکی

په ننگه پيې بلين (کورې هوليېر) به لام نه وه مانای نه وه نيه که هوليېر باوکیه تی! به لکو مانای نه وه يه که تو له هوليېره وه هاتووی، ولاتی بنه پرتیت.

به و شپوه يه يه له گه ل عيسای مه سیح. خدا به کورې خوی ناوی دها له بهر نه وه ی له لایه ن خوداوه هات. مه سیح له ناسمانه وه هات. له گه ل خدا بوو پيش نه وه ی له دایک بیت، له خودادا بوو. نه و رچی خودایه. مه سیح هه روه ها وشه ی خودایه، نه و وشه یه ی که له لای خودا بوو له سه رتادا. نه مه نه وه يه که نو سراهه پیروزه کان پایده گه یی کاتی ده فرموی: له سه رتادا، وشه که بوو، وشه که له لای خودا بوو، وشه که ش خودا بوو. نه و له سه رتاهه له لای خودا بوو... هه موو شتی که به و به دیهاتووه، بی نه و هیه شتی که به دی نه هاتووه له وانه ی که به دیهاتوون... وشه که ش بووه جهسته و له ناومان دا نیشته چی بوو. (یوحنا ۱: ۱، ۳، ۱۴)

به لئ، مه سیح وشه ی خودایه که وا له ناسمانه وه هات، وه ک پیاریک له دایک بوو. هه موومان ده زانین که مه سیح باوکی زه مینی نه بوو، نه گه ریش باوکی نه بی نه ی له کوپه هات؟ کورې کیه؟ دو باره ی با بزاین جبرائیل چی به مریه م ووت. پيې ووت، (رچی پیروز دپته سهرت و هیزی خودای هه ربه رز سایه ی سهرت ده بیته. بویه نه و پیروزه ی لیته ده بیته به کورې خودا ناوده بردریت.) (لوقا ۱: ۳۵)

په ننگه گویت له که سانیک بووی که ده لئین، (راسته، ده زانین که عيسا باوکی زه مینی نه بوو، به لام له دایک بوونی عيسا له پاکیزه یه ک زور نه وه نده گرنګ نيه. خدا ته نها ویستی هیزی خوی دهربخت. خدا نادمی به بی دایک و باوک دروست کرد. پاشان هه وای دروست کرد به ته نها باوکی، که وا له په راسویه ک دروستی کرد که له نادمی وهرگرت. پاشان بوزیاتر نیشان دانی هیزی، خودا پیایوکی دروست کرد به به کار هیانانی ته نها نافرته تیک. نه وه تاقه هویه که عيسا بی باوکی زه مینی له دایک بوو.)

براده رانی نازین، راسته خودا بالاده سترین خودایه و هیه شتی که مه حال نيه بو نه و! به لام سه باره ت به له دایک بوونی عيسا، پیویسته بزاین که هوی نه و شته گرنګ تره له ته نها نیشان دانی هیزی خودا! مه یه لن که س فریوتان بدات! هویه کی زور زور گرنګ هه یه که عيسا له پاکیزه یه ک له دایک بوو هه زاران سال له پاش نه وه ی خودا نادم و هه وای دروست کرد! نه و هویه ده زانی؟ نو سراهه ی پیروز هویه که مان پی ده لئیت کاتی ده فرموی: عيسای مه سیح بو زگار کردنی گونا هباران هاته جیهان (۱ تیموساوس ۱: ۱۵) عيسا له دایک بوو و هاته جیهان بو نه وه ی نه وه بزبوه کان و پیسه کان و ئیدانه کراوه کانی نادم زگار بکات — بویه ناکری له پیایوکی که له که ی گونا هی پیوه بی په یا بیت! وه ک تائستا بینیمان، و به گویره ی پلانی خودا، عيسا ده بویه خوی خوی بریژی وه ک قوربانی بو نه وه ی سزای گونا بداته وه. وه بو نه وه ی بیته به قوربانیه کی ته واو، زگاری دهره که ده بویه بی تاقه گونا هیک یان هه له یه ک بیت، وه ک نه و به رجه ساغه بی تاوانه ی قوربانی دهری سالانه له جه زنی قوربان.

بری ل بکه وه! که سیک زور قهردار بیت ده توانی قهردی خه لکی تر بداته وه؟ نه خیر! ته نها نه و که سه ی هیه قهردار نيه ده توانی قهردی خه لکی تر بداته وه. به هه مان شپوه، مه سیح ده بویه پیایوکی بیت بی هیه قهردی گونا، تا کو بتوانی قهردی گونا بداته وه له باتی نه وه کانی نادم. خودا ده یه وی بزاین که مه سیح و نه وه کانی نادم زور جیاوازن. نیمه کورې نادمین، به لام مه سیح کورې خودایه! نیمه ی کورې نادم، وه ک نه و زه ویه پیسه ین له بهر گونا هه کانتان. به لام عيسا وه ک نه و بارانه یه که له ناسمانه وه دیت. پاک و بیگه رده، هه روه ک چون خودا پاک و بیگه رده. له بهر نه وه خودا پی ده لئیت کورې خوی! و به و شپوه يه براده ران، هیوادارین که کاتی نیر به چی دین، بیرتان روونتر بیت و باشر تیده گن بچی عيسای مه سیح ده بویه له پاکیزه یه ک له دایک بیت و ناوی (کورې خودا) مانای چیه و مانای چی نيه.

چن مانگیک له پاش نه وه ی مریه م سکی پر بوو له لایه ن هیزی رچی خودا، خودا فریشته ی خوی بولای یوسف نارد، نه وه ی دهبوه

میږدی مریه م. نووسراوی پیروژ ده فہرموی: (مہتا ۱) ^{۱۸} به لّام له دایکبوونی عیسیٰ مہسیح بہم شیوہیہ بوو: کاتّی مریہمی دایکی له یوسف مارہبراو بوو، پّیش ئه وهی له گه لّی جووت بیّت بینرا که سکی هہیہ به رّوحی پیروژ. ^{۱۹} یوسفی میږدی که پیاوچاک بوو، نہیویست ئابرووی ببات، برپاری دا به نہینئ دہستی لّی هہ لّیگریّت. ^{۲۰} کاتّی بیری لهم شتانه دہ کردہ وه، فریشتہیہ کی خوداوند ہاتہ خہونی و پّی ووت: (یوسفی کوپری داود، مہترسہ مریہم بہینیت، چونکہ ئه وهی ئه و سکی پّی ہہیہ له رّوحی پیروژہ وهیہ. ^{۲۱} کوپریکی دہ بیّت ناوی دہ نیّیت عیسا، چونکہ گه له کہی له گوناہہ کانیاں رزگار دہ کات.) ^{۲۲} ئه مانہ ہه مووی پرووی دا، تا ئه وهی خوداوند بہ هوی پیغہ مہرہ کہ فہرموویہ تی بیّتہ دی: ^{۲۳} {ئہ وه تا پاکیزہیہ ک سکی دہ بیّت و کوپریکی دہ بیّت، ناوی لّی دہ نیّین ئیمانویل.} واتا: خودا له گه لّمانہ. ^{۲۴} کاتّی یوسف له خہو هہ لّستا، ئه وهی فریشتہ کہی خوداوند فہرمانی پّی دابوو ئه نجامی دا و ژنہ کہی گواستہ وه. ^{۲۵} به لّام تا کوپہ کہی نہ بوو له گه لّی جووت نہ بوو، ئینجا ناوی لّینا عیسا.

جاری داہاتوو بہر دہ وام دہ بین له ئینجیل تا کو چپروکی سہرسورہینہ ری له دایک بوونی عیسیٰ مہسیح بخوینینہ وه.

خودا بہرہ کہ تدارت بکات کاتّی ئه وهی فریشتہ کہ به یوسفی ووت دہر بارہی مہسیح بہ بیرت دیتہ وه:

ناوی دہ نیّیت عیسا، چونکہ گه له کہی له گوناہہ کانیاں رزگار دہ کات! (مہتا ۱: ۲۱)

©

گړنگترینی پرسیاره کانی ئەم وانیه:

۱. دیته وه بیرت چی پووی دا له و پوژهی ئاده م و حه وا به قسه ی خودایان نه کرد؟
۲. هه موومان ده زانین که مه سیح باوکی زه مینی نه بوو، ئەگه ریش باوکی نه بی ئەی له کوپوه هات؟ کوپی کییه؟
۳. ئەو هویه ده زانی؟
۴. که سیک زور قهردار بیت ده توانی قهردی خه لکی تر بداته وه؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خوینندنه وهی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خوینندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به رهه م هینه ر: کۆمه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org